

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1240
av den 20 juni 2019
om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring
(omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 74 och 79.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 377/2004 ⁽²⁾ har ändrats väsentligt. Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Den kraftiga ökningen av blandade migrationsströmmar 2015 och 2016 har satt migrations-, asyl- och gränsförvaltningssystem under press. Detta har inneburit en utmaning för unionen och medlemsstaterna och visar att unionens politik på migrationsområdet behöver stärkas för att åstadkomma samordnade och effektiva åtgärder på europeisk nivå.
- (3) Målet med unionens politik på migrationsområdet är att ersätta irreguljära och okontrollerade migrationsflöden med säkra och ordnade migrationsvägar genom en övergripande strategi som syftar till att i alla lägen säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna i enlighet med avdelning V kapitel 2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (4) Respekt för mänskliga rättigheter är en grundläggande princip för unionen. Unionen är fast besluten att skydda alla migranternas mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, oavsett deras migrationsstatus, i full överensstämmelse med internationell rätt. Därför bör åtgärder som vidtas av sambandsmän för invandring vid genomförandet av denna förordning, särskilt när det gäller utsatta personer, respektera de grundläggande rättigheterna i enlighet med tillämplig internationell rätt och unionsrätt, inbegripet artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1).

- (5) För att säkerställa ett effektivt genomförande av samtliga aspekter av unionens invandringspolitik, bör man eftersträva fortlöpande dialog och samarbete med tredjeländer som är viktiga ursprungs- och transitländer för migranter och sökande av internationellt skydd. Ett sådant samarbete bör i enlighet med den övergripande strategi som anges i den europeiska migrationsagendan skapa förutsättningar för en bättre hantering av invandring, inbegripet vad gäller avresor och återvändande, främja kapacitet att samla in och utbyta information, bland annat om sökandes tillgång till internationellt skydd och – där så är möjligt och relevant – om återintegrering, samt förebygga och bekämpa olaglig invandring, smuggling av migranter och människohandel.
- (6) Skyddsverktygen omfattar de åtgärder som ingår i den övergripande strategin för migration och rörlighet. Strategier och kanaler för laglig invandring mellan unionen och tredjeländer bör även omfatta arbetskraftsmigration, viseringar för studerande och familjeåterförening, utan att det påverkar medlemsstaternas nationella befogenheter.
- (7) Mot bakgrund av den ökande efterfrågan på analys och information som kan ligga till grund för ett evidensbaserat beslutsfattande och operativa insatser, finns ett behov av att sambandsmän för invandring säkerställer att deras insikter och kunskaper fullt ut bidrar till att skapa en heltäckande lägesbild med avseende på tredjeländer.
- (8) Information om migrationsströmmarnas sammansättning bör, där så är möjligt och relevant, inkludera information om de angivna migranternas ålder, könsprofil och familj samt om ensamkommande barn.
- (9) Utplaceringen av nuvarande europeiska sambandsmän för migration i tredjeländer som är viktiga ursprungs- och transitländer, i enlighet med vad som efterlystes i slutsatserna från det särskilda mötet med stats- och regeringscheferna den 23 april 2015, var ett första steg i riktning mot att förbättra samarbetet med tredjeländer om migrationsfrågor och intensifiera samarbetet med sambandsmän för invandring som utplacerats av medlemsstaterna. På grundval av denna erfarenhet bör mer långsiktiga utplaceringar av sambandsmän för invandring av kommissionen i tredjeländer planeras för att stödja utvecklingen och genomförandet och maximera effekterna av unionens insatser på migrationsområdet.
- (10) Målet med denna förordning är att säkerställa bättre samordning och optimera användningen av nätverket av sambandsmän som utplacerats i tredjeländer av behöriga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet, när så är lämpligt, brottsbekämpande myndigheter, samt av kommissionen och unionsbyråer, så att man på ett mer ändamålsenligt sätt kan gripa sig an unionens prioriteringar i fråga om att förebygga, förhindra och bekämpa olaglig invandring och därmed relaterad gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter och människohandel, underlätta återvändande, återtagande och återintegrering under värdiga och effektiva former, bidra till en integrerad förvaltning av unionens yttre gränser samt stödja hanteringen av laglig invandring, inbegripet på området för internationellt skydd, vidarebosättning och integrationsåtgärder inför avresan som vidtas av medlemsstaterna och unionen. Sådan samordning bör ske med full respekt för den befintliga befälsordningen och de befintliga rapporteringsvägarna mellan sambandsmännen för invandring och deras respektive utplacerande myndigheter samt mellan sambandsmännen själva.
- (11) Denna förordning grundar sig på förordning (EG) nr 377/2004 och syftar till att säkerställa att sambandsmän för invandring i högre utsträckning bidrar till driften av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring, särskilt genom att inrätta en mekanism varigenom medlemsstaterna, kommissionen och unionsbyråer på ett mer systematiskt sätt kan samordna uppgifterna och rollerna för sina sambandsmän som utplacerats i tredjeländer.

- (12) Eftersom de sambandsmän som arbetar med migrationsfrågor är utplacerade av olika behöriga myndigheter och deras mandat och uppgifter kan överlappa varandra, bör insatser göras för att förbättra samarbetet mellan sambandsmän som verkar inom samma tredjeland eller region. När kommissionen eller unionsbyråer utplacerar sambandsmän för invandring vid unionens diplomatiska beskickningar i ett tredjeland, bör dessa underlätta och stödja nätverket för sambandsmän för invandring i det tredjelandet. Vid behov kan sådana nätverk utvidgas till sambandsmän som har utplacerats av andra länder än medlemsstaterna.
- (13) Inrättandet av en robust mekanism som säkerställer bättre samordning och samarbete mellan alla sambandsmän som arbetar med invandningsfrågor som en del av sina arbetsuppgifter är avgörande för att minimera informationsluckor och dubbelarbete och för att maximera den operativa kapaciteten och effektiviteten. En styrelse bör ge vägledning i enlighet med unionens politiska prioriteringar, med beaktande av unionens yttre förbindelser, och bör ges nödvändiga befogenheter, särskilt för att kunna anta tvååriga arbetsprogram för den verksamhet som ska bedrivas av nätverken av sambandsmän för invandring, enas om skräddarsydda ad hoc-åtgärder för sambandsmän för invandring som täcker prioriteringar och framväxande behov som inte redan omfattas av det tvååriga arbetsprogrammet samt fördela resurser till överenskomna verksamheter och ansvara för deras genomförande. Varken de uppgifter som styrelsen har eller de uppgifter som kontaktpunkterna för nätverken av sambandsmän för invandring har bör påverka de utplacerande myndigheternas befogenhet när det gäller fastställandet av uppgifter för deras respektive sambandsmän för invandring. När styrelsen utför sina uppgifter bör den ta hänsyn till mångfalden av nätverk av sambandsmän för invandring samt synpunkterna från de medlemsstater som är mest berörda när det gäller förbindelser med vissa tredjeländer.
- (14) En förteckning över sambandsmän för invandring som är utplacerade i tredjeländer bör upprättas och uppdateras regelbundet av styrelsen. Förteckningen bör innehålla information om olika nätverks placering, sammansättning och verksamhet, inbegripet kontaktoppgifter och en sammanfattning av de skyldigheter som åligger de utplacerade sambandsmännen för invandring.
- (15) Gemensam utplacering av sambandsmän bör främjas i syfte att stärka det operativa samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna, samt för att svara på behoven på unionsnivå, i enlighet med vad styrelsen fastställer. Gemensam utplacering som görs av åtminstone två medlemsstater bör stödjas genom unionsmedel som uppmuntrar engagemang från och tillför ett mervärde för alla medlemsstater.
- (16) Särskilda bestämmelser för en mer omfattande kapacitetsuppbyggande insats på unionsnivå för sambandsmän för invandring bör fastställas. Sådan kapacitetsuppbyggnad bör inbegripa utveckling av gemensamma läroplaner och förberedande utbildning inför utplacering, bland annat när det gäller grundläggande rättigheter, i samarbete med relevanta unionsbyråer, och förstärkning av den operativa kapaciteten hos nätverk av sambandsmän för invandring. Sådana läroplaner bör vara icke-obligatoriska och komplettera de nationella läroplaner som fastställs av de utplacerande myndigheterna.
- (17) Nätverken av sambandsmän för invandring bör undvika att utföra samma arbete som det som utförs av unionsbyråer eller inom ramen för andra unionsinstrument och unionsstrukturer, inbegripet det arbete som utförs av grupper inom det lokala Schengensamarbetet, och bör tillföra ett mervärde utöver det som dessa redan tillför när det gäller att samla in och utbyta information på invandringsområdet, särskilt genom att fokusera på operativa aspekter. Nätverken bör fungera som kontaktpunkter och förmedlare av information från tredjeländer för att stödja unionsbyråer i deras funktioner och uppgifter, särskilt i fall då unionsbyråer ännu inte har etablerat samarbetsförbindelser med tredjeländer. Ett närmare samarbete mellan nätverk av sambandsmän för invandring och relevanta unionsbyråer bör inrättas för detta ändamål. Sambandsmännen för invandring bör alltid vara medvetna om att deras åtgärder kan få operativa konsekvenser eller påverka anseendet för lokala och regionala nätverk av sambandsmän för invandring. De bör agera i enlighet med detta när de utför sina uppgifter.

- (18) Medlemsstaternas myndigheter bör, när så är lämpligt och i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, säkerställa att den information som samlas in av sambandsmän som utplacerats i andra medlemsstater och unionsbyråers strategiska och operativa analysprodukter rörande olaglig invandring, återvändande och återintegrering under värdiga och effektiva former, gränsöverskridande brottslighet eller internationellt skydd och vidarebosättning verkligen når sambandsmännen för invandring i tredjeländer och att informationen från sambandsmännen för invandring delas med relevanta unionsbyråer, särskilt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), inom deras respektive rättsliga ramar.
- (19) För att säkerställa att information som samlas in av nätverken av sambandsmän för invandring används på ett så ändamålsenligt sätt som möjligt bör sådan information vara tillgänglig via en säker webbaserad plattform för informationsutbyte i enlighet med tillämplig dataskyddslagstiftning.
- (20) Information som samlas in av sambandsmän för invandring bör stödja genomförandet av den tekniska och operativa sidan av den europeiska integrerade gränsförvaltning som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ⁽³⁾ och bidra till utvecklingen och upprätthållandet av nationella gränsövervakningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 ⁽⁴⁾.
- (21) Det bör vara möjligt att använda de resurser som finns tillgängliga genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 ⁽⁵⁾ för att stödja den verksamhet som bedrivs av det europeiska nätverket av sambandsmän för invandring samt för att eftersträva medlemsstaters gemensamma utplacering av sambandsmän för invandring.
- (22) All behandling, inbegripet överföring, av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna inom ramen för denna förordning bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾. Kommissionen och unionsbyråer bör tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ vid behandling av personuppgifter.
- (23) Behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör äga rum i syfte att bistå återvändande av tredjelandsmedborgare, underlätta vidarebosättning för personer i behov av internationellt skydd och genomföra unionsåtgärder och nationella åtgärder när det gäller rätten till inresa för laglig migration och för förebyggande och bekämpning av olaglig invandring, smuggling av migranter och människohandel. En rättslig ram som erkänner rollen för sambandsmännen för invandring i detta sammanhang är därför nödvändig.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosir) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (24) Sambandsmännen för invandring behöver behandla personuppgifter för att underlätta korrekt genomförande av återvändandeförfaranden, framgångsrik verkställighet av beslut om återvändande samt återintegrering där så är relevant och möjligt. Tredjeländer som ska ta emot återvändande är inte ofta föremål för beslut om adekvat skyddsnivå som antagits av kommissionen enligt artikel 45 i förordning (EU) 2016/679 och har ofta inte ingått eller har ingen avsikt att ingå ett återtagandeavtal med unionen eller på annat sätt vidta lämpliga skyddsåtgärder i den mening som avses i artikel 46 i förordning (EU) 2016/679. Trots unionens omfattande insatser för att samarbeta med de viktigaste ursprungsländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i unionen och har en skyldighet att återvända är det inte alltid möjligt att säkerställa att sådana tredjeländer systematiskt fullgör den skyldighet som fastställs i internationell rätt att återta landets egna medborgare. Återtagandeavtal som ingåtts eller håller på att förhandlas fram av unionen eller medlemsstaterna och som föreskriver lämpliga skyddsåtgärder för överföring av uppgifter till tredjeländ i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) 2016/679 omfattar därför ett begränsat antal sådana tredjeländer. I en situation där det inte finns några sådana avtal bör personuppgifter överföras av sambandsmännen för invandring i syfte att genomföra unionens insatser för återvändande i enlighet med villkoren i artikel 49 i förordning (EU) 2016/679.
- (25) Som ett undantag från kravet på ett beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder bör överföring av personuppgifter till tredjeländers myndigheter enligt denna förordning vara tillåten för att genomföra unionens återvändandepolitik. Det bör därför vara möjligt för sambandsmän för invandring att, under förutsättning att de villkor som anges i den artikeln är uppfyllda, använda undantaget enligt artikel 49.1 d i förordning (EU) 2016/679 med avseende på tillämpningen av den här förordningen, närmare bestämt i syfte att uppnå ett värdigt och effektivt återvändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁽⁸⁾.
- (26) I de berörda personernas intresse bör sambandsmän för invandring kunna behandla personuppgifter för personer i behov av internationellt skydd inom ramen för vidarebosättning och för personer som vill migrera lagligt till unionen i syfte att bekräfta deras identitet och nationalitet. Sambandsmännen för invandring verkar i ett sammanhang där de sannolikt får viktiga insikter om den verksamhet som bedrivs av kriminella organisationer som sysslar med smuggling av migranter och människohandel. Därför bör de även kunna utbyta personuppgifter som behandlas inom ramen för deras uppgifter med de brottsbekämpande myndigheterna och inom nätverk av sambandsmän för invandring, förutsatt att de berörda personuppgifterna är nödvändiga antingen för att förebygga, förhindra och bekämpa irreguljär migration eller för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja och lagföra smuggling av migranter eller människohandel.
- (27) Målet för denna förordning är att optimera användningen av det nätverk av sambandsmän för invandring som utplaceras av medlemsstaterna, kommissionen och unionsbyråer i tredjeländer i syfte att genomföra unionens prioriteringar på ett mer ändamålsenligt sätt med respekt för medlemsstaternas nationella behörighet. Sådana unionsprioriteringar inkluderar att säkerställa en bättre migrationshantering, i syfte att ersätta irreguljära strömmar med säkra och ordnade migrationsvägar genom en övergripande strategi som beaktar alla aspekter av invandring, bland annat att förebygga, förhindra och bekämpa smuggling av migranter, människohandel och olaglig invandring. Vidare unionsprioriteringar är att underlätta återvändande, återtagande och återintegrering under värdiga och effektiva former, bidra till en integrerad förvaltning av unionens yttre gränser samt stödja hanteringen av laglig invandring eller internationellt skydd. Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas stora omfattning och verkningar i hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (28) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och E i rådets beslut 1999/437/EG ⁽¹⁰⁾.
- (29) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och E i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF ⁽¹²⁾.
- (30) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹³⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och E i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (31) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (32) Den 1 oktober 2018 meddelade Förenade kungariket i enlighet med artikel 5.2 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, att det inte önskar delta i antagandet av denna förordning. I enlighet med artikel 5.3 i protokollet lade kommissionen den 31 januari 2019 fram ett förslag till rådets beslut om underrättelsen från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om dess önskan att inte längre delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket vilka ingår i förordning (EG) nr 377/2004. På grundval av detta beslutade rådet den 18 februari 2019 ⁽¹⁵⁾ att rådets beslut 2000/365/EG ⁽¹⁶⁾ och bilaga I punkt 6 till rådets beslut 2004/926/EG ⁽¹⁷⁾, från och med den dag då denna förordning träder i kraft ska upphöra att gälla för Förenade kungariket vad gäller förordning (EG) nr 377/2004 och eventuella ytterligare ändringar av den.

⁽⁹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Rådets beslut 2008/149/RIF av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽¹³⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁵⁾ Rådets beslut (EU) 2019/304 av den 18 februari 2019 om underrättelsen från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om dess önskan att inte längre delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket vilka ingår i rådets förordning (EG) nr 377/2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 51, 22.2.2019, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽¹⁷⁾ Rådets beslut 2004/926/EG av den 22 december 2004 om att vissa bestämmelser i Schengenregelverket skall börja tillämpas på Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (EUT L 395, 31.12.2004, s. 70).

- (33) Irland deltar i denna förordning i enlighet med artikel 5.1 i protokoll nr 19 och artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG⁽¹⁸⁾.
- (34) Irlands deltagande i denna förordning hänför sig, i enlighet med artikel 6.2 i beslut 2002/192/EG, till unionens förpliktelser att vidta åtgärder för att utveckla de bestämmelser i Schengenregelverket mot organiseringen av olaglig invandring i vilka Irland deltar.
- (35) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för att stärka samarbetet och samordningen mellan de sambandsmän för invandring som utplaceras i tredjeländer av medlemsstater, kommissionen och unionsbyråer genom inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring.
2. Denna förordning påverkar inte det ansvar som medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och unionsbyråer har för att fastställa omfattningen och tilldelningen av uppgifter och rapporteringsvägar för sina respektive sambandsmän för invandring och inte heller de uppgifter som sambandsmännen för invandring har inom ramen för sina ansvarsområden enligt unionsrätten och nationell rätt eller politik eller förfaranden på unionsnivå eller nationell nivå, eller enligt särskilda avtal som har ingåtts med värdlandet eller med internationella organisationer.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *sambandsman för invandring*: en sambandsman som utsetts och utplaceras utomlands av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller av kommissionen eller en unionsbyrå, i enlighet med respektive rättslig grund, för att arbeta med invandringsrelaterade frågor, även när detta endast utgör en del av deras arbetsuppgifter,
2. *utplacering utomlands*: utplacering i ett tredjeländ, för en rimlig tidsperiod som ska fastställas av behörig myndighet, vid något av följande:

- a) En medlemsstats diplomatiska beskickning.

⁽¹⁸⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- b) Ett tredjelands behöriga myndigheter.
 - c) En internationell organisation.
 - d) Någon av unionens diplomatiska beskickningar.
3. *personuppgifter*: personuppgifter enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679,
4. *återvändande*: återvändande enligt definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.

Artikel 3

Uppgifter för sambandsmän för invandring

1. Sambandsmännen för invandring ska utföra sina uppgifter inom ramen för sina ansvarsområden, som fastställs av de utplacerande myndigheterna, och i enlighet med de bestämmelser, inbegripet dem om skydd av personuppgifter, som fastställs i unionsrätten och i nationell rätt samt i avtal eller arrangemang som ingåtts med tredjeländer eller med internationella organisationer.
2. Sambandsmännen för invandring ska utföra sina uppgifter i enlighet med de grundläggande rättigheterna, som är allmänna principer inom både unionsrätten och internationell rätt, inbegripet skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter. De ska särskilt beakta utsatta personer och ta hänsyn till jämställdhetsaspekten när det gäller migrationsströmmarna.
3. Varje utplacerande myndighet ska säkerställa att sambandsmännen för invandring upprättar och upprätthåller direkta kontakter med de behöriga myndigheterna i tredjeländer, i lämpliga fall inbegripet lokala myndigheter, och alla relevanta organisationer som är verksamma i tredjelandet, inbegripet internationella organisationer, särskilt i syfte att genomföra denna förordning.
4. Sambandsmännen för invandring ska samla in information för användning på antingen operativ nivå eller strategisk nivå eller bådadera. Information som samlas in enligt denna punkt ska samlas in i enlighet med artikel 1.2 och får inte, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.2, innehålla personuppgifter. Sådan information ska omfatta särskilt följande frågor:
 - a) Europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna för en effektiv migrationshantering.
 - b) Migrationsströmmar som härrör från eller transiterar genom tredjelandet, inbegripet, där så är möjligt och relevant, information om migrationsströmmarnas sammansättning och migranternas avsedda destination.
 - c) De rutter som migrationsströmmar som härrör från eller transiterar genom tredjelandet använder för att nå medlemsstaternas territorier.

- d) Förekomsten av kriminella organisationer som är inblandade i smuggling av migranter och människohandel längs med migrationsrutterna samt deras verksamhet och tillvägagångssätt.
- e) Tillbud och händelser som kan komma att innebära eller orsaka en ny utveckling när det gäller migrationsströmmar.
- f) De metoder som används för att förfalska, helt eller delvis, identitets- och resehandlingar.
- g) Sätt och metoder för att bistå myndigheterna i tredjeländer att förhindra olagliga invandringsströmmar som härrör från eller transiterar genom deras territorier.
- h) Åtgärder inför avresan som finns tillgängliga för invandrare i ursprungslandet eller i värdtredjeländer för att stödja en lyckad integration efter laglig ankomst i medlemsstaterna.
- i) Sätt och metoder för att underlätta återvändande, återtagande och återintegrering.
- j) Effektiv tillgång till skydd som tredjelandet har infört, inbegripet för utsatta personer.
- k) Befintliga och eventuella framtida strategier och kanaler för laglig invandring mellan unionen och tredjeländer, med beaktande av kompetens- och arbetsmarknadsbehov i medlemsstater samt vidarebosättning och andra skyddsverktyg.
- l) Tredjeländers och intressenters kapacitet, förmåga, politiska strategier, lagstiftning och rättspraxis, inbegripet, där så är möjligt och relevant, information om mottagningscentrum och förvarsheter och förhållandena i dessa, när det gäller de frågor som avses i leden a–k.

5. Sambandsmännen för invandring ska sinsemellan och tillsammans med relevanta intressenter samordna tillhandahållandet av kapacitetsuppbyggande verksamhet till myndigheter och andra intressenter i tredjeländer.

6. Sambandsmännen för invandring får, med beaktande av sin sakkunskap och utbildningsnivå, bistå när det gäller att

- a) fastställa tredjelandsmedborgares identitet och nationalitet och underlätta deras återvändande i enlighet med direktiv 2008/115/EG samt hjälpa till med deras återintegrering, där så är relevant och möjligt,
- b) bekräfta identiteten på personer som är i behov av internationellt skydd i syfte att underlätta deras vidarebosättning i unionen, inbegripet genom att om möjligt tillhandahålla lämplig information och lämpligt stöd inför avresan,
- c) bekräfta identiteten på lagliga invandrare och underlätta genomförandet av unionsåtgärder och nationella åtgärder med avseende på mottagandet av dem,

- d) utbyta information som de fått genom sitt arbete inom nätverken av sambandsmän för invandring och med behöriga myndigheter i medlemsstaterna, även brottsbekämpande myndigheter, för att förebygga, förhindra och upptäcka olaglig invandring samt bekämpa smuggling av migranter och människohandel.

Artikel 4

Meddelande om utplacering av sambandsmän för invandring

1. Medlemsstaterna, kommissionen och unionsbyråerna ska informera den styrelse som inrättats enligt artikel 7 om sina planer på och sin befintliga utplacering av sambandsmän för invandring, inbegripet en beskrivning av deras uppgifter och varaktigheten av deras utplacering.

De verksamhetsrapporter som avses i artikel 8.2 c ska innehålla en översikt över utplaceringarna av sambandsmän för invandring.

2. Den information som avses punkt 1 ska göras tillgänglig på den säkra webbaserade plattform för informationsutbyte som föreskrivs i artikel 9.

Artikel 5

Inrättande av lokala eller regionala nätverk av sambandsmän för invandring

1. Sambandsmän för invandring som utplaceras i samma länder eller regioner ska utgöra lokala eller regionala nätverk för samarbete och vid behov samarbeta med sambandsmän som utplaceras av andra länder än medlemsstater. Inom ramen för sådana nätverk ska sambandsmännen för invandring i enlighet med artikel 1.2 särskilt

- a) mötas regelbundet och så snart det krävs,
- b) utbyta information och praktiska erfarenheter, särskilt på möten och via den säkra webbaserade plattform för informationsutbyte som föreskrivs i artikel 9,
- c) när så är lämpligt utbyta information om erfarenheter vad gäller tillgången till internationellt skydd,
- d) när så är lämpligt samordna de ståndpunkter som ska intas i kontakterna med kommersiella transportörer,
- e) när så är lämpligt delta i gemensam specialiserad utbildning, bland annat om grundläggande rättigheter, människohandel, smuggling av migranter, dokumentbedrägeri och tillgång till internationellt skydd i tredjeländer,
- f) när så är lämpligt organisera informationsmöten och utbildningskurser för medlemmar av den diplomatiska och konsulära personalen vid medlemsstaternas beskickningar i tredjelandet,

g) anta gemensamma strategier när det gäller metoder för att samla in och rapportera strategiskt relevant information, inbegripet riskanalyser,

h) på lämpligt sätt upprätta regelbundna kontakter med liknande nätverk i tredjelandet och angränsande tredjeländer.

2. Sambandsmän som utplaceras av kommissionen ska underlätta och stödja de nätverk som anges i punkt 1. På platser där kommissionen inte utplaceras sambandsmän för invandring ska de sambandsmän som utplaceras av unionsbyråer underlätta och stödja de nätverk som anges i punkt 1. På platser där varken kommissionen eller unionsbyråer utplaceras sambandsmän för invandring ska nätverket underlättas av en sambandsman för invandring enligt överenskommelse mellan nätverkets medlemmar.

3. Styrelsen ska utan onödigt dröjsmål underrättas om den kontaktpunkt för nätverket som har utsetts eller om att det inte har utsetts någon kontaktpunkt.

Artikel 6

Gemensam utplacering av sambandsmän för invandring

1. Medlemsstaterna får bilateralt eller multilateralt komma överens om att sambandsmän för invandring som en medlemsstat utplaceras i ett tredjeland eller vid en internationell organisation även ska bevaka en eller flera andra medlemsstaters intressen.

2. Medlemsstaterna får även komma överens om att deras sambandsmän för invandring ska fördela vissa uppgifter sinsemellan, på grundval av sin sakkunskap och utbildning.

3. Om två eller flera medlemsstater gemensamt utplaceras en sambandsman för invandring, kan dessa medlemsstater erhålla ekonomiskt stöd från unionen enligt förordning (EU) nr 515/2014.

Artikel 7

Styrelse

1. En styrelse för ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring inrättas härmed.

2. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat, två företrädare för kommissionen, en företrädare för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, en företrädare för Europol och en företrädare för Easo. Varje medlemsstat ska i detta syfte utse en ledamot till styrelsen samt en suppleant som ska företräda ledamoten i hans eller hennes frånvaro. Styrelsens ledamöter ska framför allt utses på grundval av relevant erfarenhet och sakkunskap när det gäller förvaltning av nätverk av sambandsmän.

3. Länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska medverka i styrelsen som observatörer och utse var sin företrädare som ledamot utan rösträtt. Dessa ska ha rätt att lämna synpunkter på alla frågor som diskuteras och beslut som fattas av styrelsen.

När styrelsen fattar beslut i frågor som rör sambandsmän för invandring som utplaceras av länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska styrelsen ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter som företrädarna för dessa länder lämnat.

4. Experter, företrädare för nationella myndigheter, internationella organisationer och relevanta unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer som inte är ledamöter av styrelsen får bjudas in av styrelsen att delta i dess möten som observatörer.
5. Styrelsen får anordna gemensamma möten med andra nätverk eller organisationer.
6. En företrädare för kommissionen ska fungera som ordförande i styrelsen. Ordföranden ska
 - a) säkerställa kontinuitet och organisera styrelsens arbete, inbegripet stödja utarbetandet av det tvååriga arbetsprogrammet och tvåårsrapporten om verksamheten,
 - b) ge styrelsen råd i säkerställandet av att överenskomna gemensamma verksamheter är förenliga och samordnade med relevanta unionsinstrument och unionsstrukturer och återspeglar unionens prioriteringar på migrationsområdet,
 - c) sammankalla styrelsens möten.

I syfte att uppnå styrelsens mål ska ordföranden bistås av ett sekretariat.

7. Styrelsen ska sammanträda minst två gånger om året.
8. Styrelsen ska anta beslut med en absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter.
9. Respektive utplacerande myndigheter ska informera de relevanta sambandsmännen för invandring om de beslut som styrelsen antar.

Artikel 8

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska på förslag från ordföranden fastställa sin egen arbetsordning inom tre månader från styrelsens första möte. Arbetsordningen ska innehålla närmare bestämmelser om röstningsförfarandena. Arbetsordningen ska framför allt innehålla de villkor under vilka en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt eventuella krav avseende beslutsförfarandet.

2. Med beaktande av unionens prioriteringar på invandringsområdet inom ramen för de uppgifter som sambandsmännen för invandring har enligt denna förordning och i enlighet med artikel 1.2, ska styrelsen utföra följande uppgifter på grundval av en heltäckande lägesbild och analyser från relevanta unionsbyråer:

- a) Fastställa prioriteringar och planera verksamhet genom att anta ett tvåårigt arbetsprogram och ange vilka resurser som krävs för att utföra arbetet.
- b) Regelbundet se över genomförandet av sin verksamhet i syfte att vid behov föreslå ändringar av det tvååriga arbetsprogrammet samt avseende utnämningen av kontaktpunkter för nätverket och de framsteg som gjorts av nätverk av sambandsmän för invandring i deras samarbete med behöriga myndigheter i tredjeländer.
- c) Anta den tvåårsrapport om verksamheten, inklusive den översikt som anges i artikel 4.1 andra stycket, som styrelsens ordförande ska utarbeta.
- d) Uppdatera förteckningen över utplaceringar av sambandsmän för invandring inför varje styrelsemöte.
- e) Identifiera luckor i utplaceringen och redogöra för möjligheter till utplacering av sambandsmän för invandring.

Styrelsen ska översända de handlingar som avses i denna punkt första stycket a och c till Europaparlamentet.

3. Med beaktande av unionens operativa behov på invandringsområdet inom ramen för de uppgifter som sambandsmännen för invandring har enligt denna förordning och i enlighet med artikel 1.2, ska styrelsen utföra följande uppgifter:

- a) Enas om ad hoc-åtgärder som kan vidtas av nätverk av sambandsmän för invandring.
- b) Övervaka tillgången till information mellan sambandsmän för invandring och unionsbyråer, och vid behov lämna rekommendationer till nödvändiga åtgärder.
- c) Stödja kompetensutveckling hos sambandsmännen för invandring, inbegripet genom utarbetande av kompletterande och icke-obligatoriska gemensamma läroplaner, förberedande utbildning inför utplacering, riktlinjer för att i verksamheten säkerställa respekt för de grundläggande rättigheterna, med särskild hänsyn till utsatta personer, och anordnande av gemensamma seminarier om sådana ämnen som avses i artikel 3.4, med beaktande av de utbildningsverktyg som utvecklats av relevanta unionsbyråer eller andra internationella organisationer.

d) Säkerställa att information utbyts via den säkra webbaserade plattform för informationsutbyte som föreskrivs i artikel 9.

4. För utförandet av de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 kan medlemsstaterna erhålla ekonomiskt stöd från unionen i enlighet med förordning (EU) nr 515/2014.

Artikel 9

Plattform för informationsutbyte

1. I syfte att fullgöra sina respektive uppgifter ska sambandsmännen för invandring, ledamöterna av styrelsen och de kontaktpunkter för nätverket som avses i artikel 5.2 säkerställa att all relevant information och statistik laddas upp på och utbyts via en säker webbaserad plattform för informationsutbyte. Plattformen ska upprättas av kommissionen enligt överenskommelse med styrelsen och underhållas av kommissionen.

Ingen operativ information som avser brottsbekämpning av strikt konfidentiell natur ska utbytas via den säkra webbaserade plattformen för informationsutbyte.

2. Den information som ska utbytas via den säkra webbaserade plattformen för informationsutbyte ska åtminstone inbegripa följande element:

a) De relevanta dokument, rapporter och analysprodukter som styrelsen enats om i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.

b) Tvååriga arbetsprogram, tvåårsrapporter om verksamheten och resultatet av verksamhet och ad hoc-uppgifter som utförts av nätverk av sambandsmän för invandring i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.

c) En uppdaterad förteckning över styrelsens ledamöter.

d) En uppdaterad förteckning med kontaktuppgifter till sambandsmän för invandring som utplacerats i tredjeländer, inbegripet deras namn, platsen för utplaceringen och ansvarsregion, telefonnummer och e-postadress.

e) Annan relevant dokumentation rörande styrelsens verksamhet och beslut.

3. Med undantag för uppgifter som avses i punkt 2 c och d får den information som utbyts via den säkra webbaserade plattformen för informationsutbyte inte innehålla personuppgifter eller någon länk varigenom personuppgifter är direkt eller indirekt tillgängliga. Åtkomst till uppgifter som avses i punkt 2 c och d ska vara begränsad till sambandsmän för invandring, ledamöter av styrelsen och vederbörligen bemyndigad personal för ändamålet att genomföra denna förordning.

4. Europaparlamentet ska ges åtkomst till vissa delar av den webbaserade plattformen för informationsutbyte, enligt vad styrelsen fastställt i sin arbetsordning och i enlighet med gällande regler och lagstiftning på unionsnivå och nationell nivå.

Artikel 10

Behandling av personuppgifter

1. Sambandsmän för invandring ska utföra sina uppgifter i enlighet med unionsregler och nationella regler om skydd för personuppgifter, liksom sådana regler som ingår i internationella avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer.

2. Sambandsmän för invandring får behandla personuppgifter för ändamålet att utföra de uppgifter som avses i artikel 3.6. Dessa personuppgifter ska raderas när de inte längre är nödvändiga för de ändamål för vilka de samlats in eller på annat sätt behandlats i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

3. Personuppgifter som behandlas i enlighet med punkt 2 får inbegripa

a) biometriska eller biografiska uppgifter, när så krävs, för att fastställa tredjelandsmedborgares identitet och nationalitet för återvändandeändamål, inbegripet alla typer av handlingar som kan anses utgöra bevis eller tillräcklig bevisning för nationalitet,

b) passagerarförteckningar för flygningar och andra transportmedel för återvändande till tredjeländer,

c) biometriska eller biografiska uppgifter för att bekräfta tredjelandsmedborgares identitet och nationalitet för beviljande av rätt till inresa på grundval av laglig migration,

d) biometriska eller biografiska uppgifter för att bekräfta identitet och nationalitet för tredjelandsmedborgare som är i behov av internationellt skydd för vidarebosättning,

e) biometriska eller biografiska uppgifter samt andra personuppgifter som är nödvändiga för att fastställa en persons identitet och för att förebygga och bekämpa smuggling av migranter och människohandel samt personuppgifter avseende kriminella nätverks tillvägagångssätt, transportmedel som används, inblandning av mellanhänder och finansiella flöden.

Uppgifter enligt denna punkt första stycket e får behandlas enbart i syfte att utföra de uppgifter som avses i artikel 3.6 d.

4. Utbyte av personuppgifter ska vara strikt begränsat till vad som är nödvändigt för tillämpningen av denna förordning.

5. Överföring av personuppgifter från sambandsmän för invandring till tredjeländer och internationella organisationer enligt denna artikel ska ske i enlighet med kapitel V i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 11

Konsulärt samarbete

Denna förordning påverkar inte de bestämmelser om konsulärt samarbete på lokal nivå som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ⁽¹⁹⁾.

Artikel 12

Rapport

1. Fem år efter antagandet av denna förordning ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.
2. Medlemsstaterna och de relevanta unionsbyråerna ska ge kommissionen den information som krävs för att utarbeta rapporten om tillämpningen av denna förordning.

Artikel 13

Upphävande

Förordning (EG) nr 377/2004 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

BILAGA I

Upphävd förordning och ändringen av denna

Rådets förordning (EG) nr 377/2004	(EUT L 64, 2.3.2004, s. 1)
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 493/2011	(EUT L 141, 27.5.2011, s. 13)

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 377/2004	Denna förordning
—	Artikel 1.1
—	Artikel 2 inledningen
Artikel 1.1	Artikel 2.1
Artikel 1.2	Artikel 2.1 avslutningen
Artikel 1.3	Artikel 2.2
Artikel 1.4	Artikel 1.2
Artikel 2.1	Artikel 3.3
Artikel 2.2 inledningen	Artikel 3.4 inledningen
Artikel 2.2 första strecksatsen	Artikel 3.4 b
Artikel 2.2 andra strecksatsen	Artikel 3.4 c
Artikel 3.1	Artikel 4.1 första stycket
Artikel 4.1	Artikel 5.1
Artikel 5.1 och 5.2	Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 7	Artikel 11
—	Bilaga I
—	Bilaga II